

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

Pojechać do MEKKI, by napić się MOKKI

Rzeczowniki żeńskie, w tym nazwy własne, zakończone w mianowniku na -a po podwojonej głosce i literze k, czyli takie jak Mekka, Dakka, Mokka oraz mokka i takka (gatunek azjatyckiej byliny), zazwyczaj nie sprawiają większych trudności w odmianie. Podwojona litera spółgłoskowa i podwojona spółgłoska są zachowywane w całej odmianie w niezmienionej postaci. Wyjątek stanowią formy dwóch przypadków fleksyjnych: celownika i miejscownika. W tych przypadkach przekształceniu ulega tylko druga z podwojonych głosek, a więc ta, która jest bezpośrednio przed końcówką. Poprawnie zatem: mokka – mokki – mokce i o mokce (a nie „mocce” i „o mocce”), Mekka – Mekki – Mekce i w Mekce. Czytamy tak, jak piszemy, a więc [kc], a nie „c” ani „cc”.